

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 kwietnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Niemcy) – KA Finanz AG/Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

(Sprawa C-483/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Konwencja rzymska — Prawo właściwe — Transgraniczne połączenie spółek — Dyrektywa 78/855/EWG — Dyrektywa 2005/56/WE — Połączenie poprzez przejęcie — Ochrona wierzycieli — Przeniesienie wszystkich aktywów i wszystkich pasywów spółki przejmowanej na spółkę przejmującą)

(2016/C 211/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KA Finanz AG

Strona pozwana: Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

Sentencja

1) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że:

- prawem właściwym znajdującym zastosowanie po transgranicznym połączeniu spółek do interpretacji, wykonania zobowiązań, a także sposobów wygaśnięcia umów subskrypcji obligacji, takich jak umowy subskrypcyjne sporne w postępowaniu głównym, zawarte przez spółkę przejmowaną, jest prawo właściwe dla tych umów przed rzeczonym połączeniem;
- przepisami regulującymi ochronę wierzycieli spółki przejmowanej w takim przypadku jak omawiany w postępowaniu głównym, są przepisy prawa krajowego, któremu podlegała ta spółka.

2) Artykuł 15 trzeciej dyrektywy Rady 78/855/EWG z dnia 9 października 1978 r., wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu, dotyczącej łączenia się spółek akcyjnych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/109/WE z dnia 16 września 2009 r. należy interpretować w ten sposób, że przepis ten przyznaje prawa posiadaczom papierów wartościowych innych niż akcje, z którymi związane są szczególnie uprawnienia, ale nie emitentowi tychże papierów wartościowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 9.2.2015.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 kwietnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Sparkasse Allgäu/Finanzamt Kempten

(Sprawa C-522/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Przepisy państwa członkowskiego nakładające na instytucje kredytowe obowiązek przekazania organom podatkowym informacji dotyczących aktywów zmarłych klientów do celów poboru podatku od spadków — Zastosowanie tych przepisów do oddziałów z siedzibą w innym państwie członkowskim, w którym tajemnica bankowa co do zasady zakazuje takiego przekazania)

(2016/C 211/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sparkasse Allgäu

Strona pozwana: Finanzamt Kempten

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, które zobowiązuje instytucje kredytowe z siedzibą w tym państwie członkowskim do zgłoszenia organom krajowym składników majątkowych przechowywanych lub zarządzanych w ich niesamodzielnych oddziałach w innym państwie członkowskim w wypadku śmierci właściciela tych składników majątkowych będącego rezydentem tego pierwszego państwa członkowskiego, podczas gdy drugie państwo członkowskie nie przewiduje porównywalnego obowiązku zawiadomienia, a instytucje kredytowe są tam objęte tajemnicą bankową, której naruszenie jest zagrożone sankcjami karnymi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 23.2.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 kwietnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Udine – Włochy) – postępowanie wszczęte przez Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., w likwidacji

(Sprawa C-546/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — VAT — Artykuł 4 ust. 3 TUE — Dyrektywa 2006/112/WE — Niewypłacalność — Prewencyjne postępowanie układowe — Częściowa zapłata zaległości z tytułu VAT)

(2016/C 211/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Udine

Strona w postępowaniu głównym

Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., w likwidacji

Przy udziale: Pubblico Ministero presso il Tribunale di Udine,

Sentencja

Artykuł 4 ust. 3 TUE oraz art. 2, art. 250 ust. 1 i art. 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej nie sprzeciwiają się przepisom krajowym, takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, interpretowanym w ten sposób, że przedsiębiorca w stanie niewypłacalności może zwrócić się do sądu o wszczęcie prewencyjnego postępowania układowego w celu uregulowania swych długów w drodze likwidacji jego majątku, w ramach którego to postępowania proponuje on jedynie częściową zapłatę długu z tytułu podatku od wartości dodanej wykazując w oparciu o opinię niezależnego biegłego, że tenże dług nie zostałby spłacony w większym zakresie w przypadku ogłoszenia upadłości tego przedsiębiorcy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 z 9.3.2015.